

Przegląd systemu opieki zastępczej w Islandii – wyzwania i lekcje

Autorzy

Þorbjörg Helga Vigfúsdóttir, CEO

Kristín Ólafsdóttir, project manager

Spis treści

Wstęp

	4
Krótki przegląd krajowych przepisów regulujących kwestie dzieci i młodzieży w opiece zastępczej na Wyspie; jak funkcjonuje opieka zastępcza i rodziny zastępcze na Islandii?	5
Ustawodawstwo i przegląd systematyczny	5
Islandia zmienia prawo dotyczące dzieci	6
Poziom trójstopniowy.	7
Usługi na poziomie podstawowym:	7
Usługi drugiego stopnia:	8
Usługi trzeciego stopnia:	8
Integracja usług - koordynatorzy - kierownicy spraw i praca zespołowa	8
Prawa dzieci i ich rodzin	9
Wsparcie i nadzór nad dostawcami usług	9
Tablica rozdzielcza dotycząca dobrobytu dzieci	9
Inicjatywy władz krajowych i lokalnych, oraz programy wspierające edukację wśród dzieci w pieczy zastępczej	12
Inne usługi wspierające dzieci z pieczy zastępczej (zdrowotne, społeczne, inne?)	14
Przykłady wykorzystania narzędzi cyfrowych w celu wsparcia usług w pieczy zastępczej	15
Ocena mocnych i słabych stron systemu.	17

Wstęp

W niniejszym raporcie Kara Connect zgromadziła materiały dotyczące ogólnych założeń systemu opieki zastępczej w Islandii, inicjatyw, które są obecnie świadczone oraz innych usług związanych z opieką. Dodatkowo, specjalnie na potrzeby projektu „Foster” zebraliśmy listę ponad 10-ciu obecnie używanych narzędzi. W raporcie wyróżniliśmy również mocne i słabe strony naszego planu - oraz wprowadzenie do nowej ustawy „Prawo do dobrobytu dzieci”, która łączy razem wiele zagadnień aby nie przeoczyć obsługi ani jednego dziecka wymagającego wsparcia, czy to dziecka z pieczy zastępczej, czy dziecka wymagającego wsparcia edukacyjnego.

Podczas pracy nad tym raportem zebraliśmy również 10 sugestii dotyczących edukacji dzieci na temat obywatelstwa cyfrowego i związanych z tym kwestii, które zostały przedstawione w innym raporcie. Te 10 tematów zostało już uruchomione w ramach drugiego pakietu roboczego.

Z wyrazami szacunku,

Thorbjorg Helga Vigfusdottir

Krótki przegląd krajowych przepisów regulujących kwestie dzieci i młodzieży w opiece zastępczej na Islandii; jak działa opieka zastępcza i rodziny zastępcze w Islandii?

W Islandii system opieki zastępczej opiera się na rodzinach zastępczych. Istnieją ustawy, przepisy i reprezentacja prawna dla dzieci we wszystkich gminach.

Każdy może zaoferować, że będzie rodzicem zastępczym i poddać się ocenie. Jest wiele informacji na temat tej procedury i obowiązków, jakie nakłada na osoby zainteresowane. Interesujący jest fakt, że o opiekę mogą się ubiegać wszystkie płcie, a wszystkie formy rodziny są akceptowane: samotni rodzice, pary homoseksualne itp. Nie ma też maksymalnego wieku i wszyscy wnioskodawcy przechodzą przez te same procedury, dokładne sprawdzenie okoliczności i ocenę z CPS. Proces lustracji jest ścisły i wszyscy akceptowani rodzice zastępczy biorą udział w odpowiednim teście.

Powody, dla których dzieci trafiają pod opiekę w Islandii są złożone i zróżnicowane. Głównie są to powody społeczne, psychologiczne lub umysłowe ograniczenia rodziców, używanie narkotyków, ubóstwo, inne choroby, nadużycia i/lub zaniedbania.

Prawodawstwo i przegląd systemowy

Rządowa Agencja Ochrony Dzieci wydaje licencje rodzicom zastępczym, podejmuje decyzje i wspomaga komisje ds. ochrony dzieci w sprawach dotyczących opieki zastępczej zgodnie z sekcją XII ustawy o ochronie dzieci.¹

Rządowa Agencja Ochrony Dzieci ma władzę nad domami i instytucjami, które państwo jest prawnie zobowiązane zapewnić i zapewnia utworzenie takich domów i instytucji. Agencja nadzoruje umieszczanie dzieci w takich ośrodkach.

¹ https://www.government.is/media/velferdarraduneyti-media/media/acrobat-enskar_sidur/Child-Protection-Act-as-amended-2016.pdf

FOSTER – Jak sobie radzić w życiu codziennym, mądrze wykorzystując cyfrowe technologie? Zestaw narzędzi edukacyjnych dla wychowanków domów dziecka i ich wychowawców

Prawa dzieci umieszczonych poza domem na podstawie przepisów ustawy o ochronie dzieci są zabezpieczone na kilka sposobów. Zgodnie z Ustawą o Ochronie Dzieci, przed umieszczeniem dziecka w placówce zasadniczo wyznacza się dla niego rzecznika, a dziecko, które ukończyło 15 lat, jest samodzielną stroną w każdej sprawie. Rządowa Agencja Ochrony Dzieci wydała standardy dotyczące umieszczania dzieci w placówkach lub w rodzinie zastępczej, aby określić wymagania dotyczące procedur, jakości opieki i leczenia, bezpieczeństwa, a także praw dzieci. Agencja ustaliła również zasady współpracy pomiędzy komitetami ochrony dzieci i domami opieki w zakresie umieszczania dzieci, które obejmują proces składania wniosków i przygotowania do umieszczenia.

Islandia zmienia ustawę o dobrobycie dzieci

Komitet Praw Dziecka ONZ (UNCRC) zwrócił wcześniej uwagę na brak całościowej polityki rządu Islandii w zakresie wdrażania CRC. Co więcej, taka polityka musiałaby uwzględniać ważną rolę, jaką we wdrażaniu CRC odgrywają gminy. W lutym 2019 r. minister spraw społecznych i dzieci przedstawił do zatwierdzenia przez rząd propozycję rozpoczęcia zadania opracowania polityki w zakresie zwiększonego udziału dzieci i młodzieży w tworzeniu polityki rządowej, a także opracowanie ram instytucjonalizacji ocen wpływu na prawa dziecka (CRIA) dla wszystkich większych decyzji dotyczących dzieci podejmowanych przez rząd, w tym projektów ustaw. Rząd zgodził się na tę propozycję. Na podstawie tej decyzji rozpoczęto tworzenie polityki w zakresie wdrażania CRC. Jej celem jest stworzenie kompleksowych ram wokół wdrażania i kroków, które ministerstwa w Islandii już podjęły. Prace nad polityką opierają się na Komentarzach Ogólnych Komitetu Praw Dziecka ONZ, a także uwagach końcowych komitetów wobec rządu Islandii. Strategia została opracowana we współpracy z UNICEF Islandia, innymi ministerstwami oraz Islandzkim Biurem Rzecznika Praw Dziecka, a także Islandzką Radą Młodzieży. Została ona umieszczona w otwartych konsultacjach w czerwcu 2020 r. i obecnie jest na ukończeniu. W związku z polityką, w listopadzie 2019 r. minister spraw społecznych i dzieci oraz dyrektor UNICEF Islandia podpisali porozumienie o

współpracy w zakresie przyjęcia projektu dotyczącego miast przyjaznych dzieciom. Tym samym ministerstwo i UNICEF Islandia stały się partnerami we wspieraniu islandzkich gmin w realizacji postanowień CRC. Celem współpracy jest, aby do końca 2024 roku co najmniej 70% dzieci w Islandii mieszkało w gminie przyjaznej dzieciom.

Minister Spraw Społecznych i Dzieci w Islandii zbudował projekt ustawy o integracji usług w interesie dobrobytu dzieci, który obecnie został zalegalizowany i jest w trakcie wdrażania. Ustawa jest częścią kompleksowych zmian w interesie dzieci, które były przygotowywane od początku 2018 roku.

Minister Spraw Społecznych i Równości objął urząd w 2017 roku. Krótco po tym przystąpił do zmiany tytułu ministerstwa, aby lepiej pasował do jego głównego zdania jako ministra, na Ministerstwo Dzieci i Spraw Społecznych. Był pełen chęci do tworzenia najlepszego miejsca na świecie dla dzieci i miał jasną wizję, jak to osiągnąć. Zauważył, że w niektórych przypadkach potrzebne są niewielkie zmiany, np. zwiększenie współpracy między dostawcami usług. W innych przypadkach zmiany musiały być dokonane na większą skalę, np. zmiana systemu ochrony dzieci w całym kraju.

Minister Dzieci spotkał setki osób, instytucji i organizacji, które przyczyniły się do tej zmiany. Wprowadzanie zmian odbywało się ponad tradycyjną polityką i obejmowało wszystkie partie polityczne w islandzkim parlamencie.

Niedawno nastąpiła gruntowna przebudowa praw i przepisów, które dotyczą dzieci. Celem i wizją, na którą zgodził się islandzki kongres, było zapewnienie, że dziecko przybrane lub dziecko, które zostało zgłoszone do organów ochrony dzieci, nie zostanie zagubione w biurokracji. Ustawa jest już zatwierdzona, a różne aktywne protokoły są wprowadzane w życie.

Poziom trójstopniowy.

Po raz pierwszy w Islandii działania w interesie dobra dzieci są, zgodnie z ustawą, podzielone na trzy poziomy. Dzięki temu usługodawcy będą mieli lepszy przegląd systemów świadczących usługi i wyraźniejszy obraz tego, jak można zapewnić skuteczne i kompleksowe usługi dla każdego dziecka.

Działania na poziomie podstawowym:

Obejmują podstawowe usługi i wczesną pomoc dla wszystkich dzieci i rodzin. Ich celem jest dalszy dobrobyt każdego dziecka. Wczesna pomoc jest udzielana zgodnie ze wstępną oceną potrzeb dziecka i systematyczną kontynuacją.

Działania drugiego stopnia:

Obejmują bardziej ukierunkowaną pomoc i zasoby. Ukierunkowana pomoc opiera się na profesjonalnej i/lub wstępnej ocenie potrzeb dziecka oraz planie wsparcia dla zintegrowanych usług i kontynuacji.

Działania na poziomie trzeciorzędym:

Obejmują specjalistyczne zasoby pomocowe w celu zabezpieczenia przypadków, w których dobro dziecka jest lub może być zagrożone. Usługi te będą świadczone zgodnie ze specjalistyczną i dokładną oceną i/lub analizą potrzeb dziecka oraz planem wsparcia dla zintegrowanych usług i kontynuacji. Wszystkie usługi zostaną skategoryzowane i określone z uwzględnieniem tych poziomów.

Integracja usług - Koordynatorzy – Kierownicy spraw i praca zespołowa

Dzieciom potrzebującym wczesnej pomocy oraz ich rodzinom zapewnia się dostęp do specjalnego koordynatora w środowisku dziecka. Koordynator ten udziela informacji i wskazówek dotyczących usług, zapewnia dostęp do ocen, organizuje i śledzi integrację usług, jeśli potrzebna jest bardziej ukierunkowana lub specjalistyczna pomoc niż ta, którą można zapewnić na poziomie podstawowym. Koordynator, który pracuje na poziomie podstawowym, będzie zazwyczaj pracował w służbie zdrowia, przedszkolu, szkole podstawowej, college'u lub w służbach socjalnych, wszędzie tam, gdzie dziecko regularnie szuka usług w zależności od wieku. Jeśli dzieci i ich rodziny potrzebują bardziej ukierunkowanej lub specjalistycznej pomocy, tj. przechodzą do poziomu średniego lub wyższego, będą miały zapewniony dostęp do kierownika sprawy w gminnych służbach społecznych. Kierownik sprawy będzie doradzał i

udzielał informacji na temat usług, pomagał w zapewnieniu dostępu do oceny i/lub analizy potrzeb dziecka, będzie odpowiedzialny za stworzenie planu wsparcia i kierowanie zespołem wsparcia, a także za monitorowanie usług świadczonych zgodnie z planem wsparcia. Projekt ustawy stanowi, że dzieci i rodziny będą mogły zwrócić się do koordynatora/kierownika spraw o prowadzenie ich sprawy w ramach systemu. Na wniosek dziecka lub jego rodziny nawiązuje się aktywną współpracę z dostawcami usług dla dziecka. Współpraca między rodziną a dostawcami usług może np. polegać na tym, że dostawcy usług związanych z dzieckiem będą upoważnieni do wymiany istotnych informacji na temat okoliczności i sytuacji dziecka. Dostęp do koordynatora i/lub kierownika sprawy jest, zgodnie z projektem ustawy, zapewniony od momentu urodzenia dziecka do ukończenia przez nie 18 roku życia.

Prawa dzieci i ich rodzin

Wszystkie działania w interesie dobra dziecka są świadczone w oparciu o to, co jest w najlepszym interesie dziecka. Usługodawcy respektują prawa i obowiązki rodziców lub innych opiekunów w wychowaniu dzieci oraz niezależne prawa dzieci, biorąc pod uwagę poglądy dzieci odpowiednio do ich wieku i rozwoju. Usługodawcy działają na rzecz wszechstronnej i aktywnej współpracy z dziećmi i ich rodzinami opartej na wzajemnym szacunku i zaufaniu. W celu zapewnienia współpracy z dziećmi i ich rodzinami oraz zapewnienia jak największego poszanowania prywatności rodzin, przetwarzanie danych osobowych na podstawie rachunku, jest nieuprawnione bez wyraźnej i konkretnej zgody danego dziecka i/lub jego rodziny.

Wsparcie i nadzór nad podmiotami świadczącymi usługi

Równocześnie z przedstawieniem w Parlamencie ustawy o integracji usług w interesie dobra dziecka, zaprezentowano dwa inne projekty ustaw: Projekt ustawy o Krajowej Agencji ds. Dzieci i Rodzin oraz projekt ustawy o Krajowym Urzędzie Nadzoru nad Opieką Społeczną w zakresie integracji usług w interesie dobrobytu dzieci. Narodowa Agencja ds. Dzieci i Rodzin jest centralnym ośrodkiem doradczym. Nadzoruje ona działania i prace oparte na przepisach o ochronie dzieci, a także wspiera organy świadczące usługi w interesie dobra dzieci, zarówno w ramach państwa, jak i gmin. Będzie on posiadał "skrzynkę z narzędziami" dla zasobów i

wspierał procesy niektórych indywidualnych przypadków. Będzie również nadzorować przetwarzanie informacji w bazach danych i rozwiązaniach cyfrowych wspierających integrację usług na rzecz dobra dzieci w ogóle, a w szczególności w zakresie ochrony dzieci.

Krajowy Inspektorat Nadzoru Pomocy Społecznej ds. Integracji Usług w Interesie Dziecka będzie nadzorował jakość usług pomocy społecznej oraz integrację tych usług. Inspektorat będzie przestrzegał skoordynowanego systemu nadzoru, w którym będzie miał uprawnienia do nadzoru na podstawie roszczeń użytkowników, jak również na podstawie nadzoru proaktywnego.

Tablica informacyjna dotycząca dobrobytu dzieci

Aby monitorować dobrobyt dzieci w Islandii i wspierać przyjęcie przepisów, Ministerstwo Spraw Społecznych opracowało tablicę informacyjną dotyczącą dobrobytu dzieci. Tablica zawiera statystyki, które dają przegląd dobrobytu dzieci i młodzieży w Islandii.

Tablica składa się z pięciu wymiarów, które są oparte na ogólnych zasadach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka.

1. Edukacja
2. Równość
3. Zdrowie i dobre samopoczucie
4. Bezpieczeństwo i ochrona
5. Partycypacja społeczna.

Tablica dostarcza informacji, które mogą być wykorzystane w ustalaniu priorytetów projektów i finansowania, a także w tworzeniu polityki, przez rząd i gminy.

Każdy może złożyć wniosek o zostanie rodzicem zastępczym do Krajowej Agencji ds. Dzieci i Rodzin. Rozpoczyna to proces przeglądu i wsparcia finansowego.

1. Dane dziecko ma swojego przedstawiciela prawnego z gminy, który pełni funkcję opiekuna prawnego i ma za zadanie rozmawiać z nim i zapoznać się z dzieckiem. Ten sam przedstawiciel ustawowo odwiedza dziecko dwa razy w roku (naprawdę nigdy nie można dojechać) i ocenia warunki, w jakich żyje.
2. Rodzina zastępcza przed przyjęciem będzie musiała mieć dostęp do edukacji i sportu dla dziecka.
3. Istnieją cztery rodzaje dostępu do opieki zastępczej, próbna, tymczasowa, stała i wspierająca opieka zastępcza (ostatnia jest postrzegana jako pełnoetatowa praca dla rodziców zastępczych)

Przykład: próbna rodzina zastępcza

Jest to sytuacja, w której dzieci są nagle usuwane z domu i umieszczane w początkowej opiece, która trwa do 1 miesiąca lub podczas gdy tymczasowa lub stała rodzina zastępcza jest znajdowana.

Przykład : Tymczasowa rodzina zastępcza

Jest to sytuacja, gdy uważa się, że sytuacja w domu dziecka ulegnie poprawie w celu ponownego połączenia dziecka z rodzicami. Okres ten wynosi do jednego roku.

Przykład : Stała opieka zastępcza

Jest to sytuacja, gdy państwo lub rodzic zastępczy przejmuje stałą opiekę nad dzieckiem do 18 roku życia.

Przykład: Wspierająca opieka zastępcza

Jest to stanowisko płatne w pełnym wymiarze godzin dla rodziców zastępczych. Dla dzieci ze złożonymi trudnościami, problemami zdrowotnymi (psychicznymi i/lub fizycznymi), które wymagają specjalnej pomocy.

Jak wcześniej stwierdzono, większość dzieci w opiece zastępczej w Islandii pozostaje w domu rodzinnym. W Reykjavíku są 2 tymczasowe domy zastępcze prowadzone przez miasto. Oba są prowadzone, gdy dzieci nie mogą przebywać w swoich domach. Przebywają tam przez

krótki okres czasu, a ich celem jest powrót do bezpiecznego domu lub znalezienie stałej opieki zastępczej. W jednym z nich rodzina może, jeśli wszystko jest w porządku, pozostać z nimi i otrzymać wsparcie i terapię, aby być lepszym rodzicem lub poradzić sobie z problemami, które dziecko lub rodzina ma. Domy te nazywają się Mánaberg i Hraunberg.

Istnieje również kilka "Domów rodzinnych" dla dzieci w wieku 13-18 lat, które musiały opuścić rodzinę zastępczą lub nie znaleziono dla nich rodziny zastępczej. Dzieci mieszkają tam przez 1-4 lata. To może być najbliższe polskiemu modelowi.

Umieszczanie dzieci w pieczy zastępczej w ostatnich latach wzrosło. W 2017 r. liczba dzieci w pieczy zastępczej wynosiła 420, z czego 256 w stałej pieczy zastępczej, 134 w tymczasowej pieczy zastępczej i 30 w wspieranej pieczy zastępczej. Plan działań na rzecz ochrony dzieci przewiduje usprawnienia w sprawach dotyczących pieczy zastępczej. Przewiduje się zwiększenie liczby rodziców zastępczych poprzez regularne ogłoszenia. Nadal będą organizowane kursy kształcące rodziców i oceniające kompetencje w zakresie wydawania licencji dla rodziców, a także krótsze kursy dotyczące opieki zastępczej sprawowanej przez krewnych. Trwają również przygotowania do zaawansowanego kursu ogólnego dla rodziców zastępczych, a także kursu dotyczącego szczególnych trudności, z jakimi borykają się dzieci w pieczy zastępczej. Ponadto organizowane będą kursy dla osób zainteresowanych pełnieniem funkcji rodziców zastępczych dla małoletnich bez opieki.

Inicjatywy władz krajowych i lokalnych oraz programy wspierające edukację dzieci w rodzinie zastępczej

Nie ma inicjatyw edukacyjnych skierowanych tylko do dzieci w opiece zastępczej. Dzieci zastępcze w Islandii uczęszczają do szkół publicznych, a ich nauka, zadania domowe, frekwencja itp. są w rękach rodziców zastępczych. Dzieci w opiece zastępczej otrzymują jednak darmowe posiłki w szkole, darmową opiekę po szkole i zwolnienie z opłat za sport. Rodzice zastępczy mogą dodatkowo ubiegać się o dofinansowanie innych zajęć rekreacyjnych, takich jak lekcje muzyki, tańca, kursy artystyczne itp.

Badania przeprowadzone przez Uniwersytet Islandzki - School of Education wykazały, że dzieci z rodzin zastępczych częściej pracują w niskopłatnych zawodach i nie zdobywają dalszego lub wyższego wykształcenia. Wyniki te były spójne przez wszystkie lata (1993, 1997 (Sigríður Jónsdóttir), 2001, 2004 (Guðrún Kristinsdóttir) i 2017 (Áslaug B Guttormsdóttir i Guðrún Kristinsdóttir) i nie będą się zmieniać.

Raport opublikowany w 2017 roku (Áslaug B Guttormsdóttir og Guðrún Kristinsdóttir, University of Iceland) po przeprowadzeniu wywiadów z nauczycielami, dyrektorami szkół i dziećmi ujawnił, co następuje:

- Dzieci zastępcze częściej wymagają specjalnego wsparcia w klasie i dalszego doradztwa.
- Było jasne, że pracownikom szkoły brakuje informacji na temat okoliczności dotyczących konkretnych uczniów oraz know-how, jak pomagać dzieciom z rodzin zastępczych.
- Dzieci zgłaszały, że w większości przypadków były ciepło przyjęte
 - Metody usamodzielniające nie są prowadzone na terenie szkół, a dzieci zastępcze są traktowane tak samo jak każde inne dziecko.
- Wszyscy uczestnicy (dzieci) wyrazili niedostateczną dawkę informacji i dyskusji na temat:
 - Dlaczego opieka zastępcza?

- Jak wygląda dom zastępczy?
- Co dalej?
- Wszyscy wyrazili potrzebę powołania rzecznika
- Przegląd przebiegu nauki szkolnej dziecka w większości przypadków nie istniał lub był niewystarczający. Często ze względu na częste zmiany szkół.
 - Pracownicy szkoły i dyrekcja wahają się z udzielaniem informacji i/lub porad z powodu obawy przed działaniami prawnymi.
- "Jakość" rodzin zastępczych i rodziców zastępczych była zróżnicowana
 - Czy są w stanie zapewnić wsparcie edukacyjne?
 - Czy zaspokajają potrzeby fizyczne i psychiczne dziecka?
- Monitoring CPS jest zaplanowany dwa razy w roku. Nie zawsze się to udaje.

Główny wniosek na przestrzeni lat jest taki, że współpraca jest niezbędna, ale zawsze jej brakuje. Współpraca wszystkich zaangażowanych stron, nie wyłączając dziecka. Ważne jest zaangażowanie dziecka od samego początku.

Inne rodzaje usług wspierających dzieci zastępcze (opieka zdrowotna, socjalna, inne?)

Społeczność islandzka jest dość otwarta i "nordycka" we wszystkich aspektach społecznych. Opieka zdrowotna, szkolnictwo, dostęp do hobby itp. jest taki sam dla wszystkich dzieci w Islandii. Opieka zdrowotna jest darmowa dla wszystkich, ale dzieci zastępcze mają dodatkową:

- Darmowi psychologowie przez lokalny NHS - listy oczekujących są długie.
- Skierowania z ośrodków zdrowia, które mogą pomóc im przeskoczyć kolejkę, że tak powiem.
- Przydzieleni pracownicy socjalni.

Wsparcie społeczne jest zróżnicowane w poszczególnych gminach. Wszystkie rodziny zastępcze są regularnie monitorowane przez CPS. Zgodnie z prawem wizyty domowe powinny być przeprowadzane dwa razy w roku przez pracowników spraw. Jednak nie zawsze tak się dzieje. Jak już wcześniej stwierdzono, wszystkie dzieci z rodzin zastępczych mają przydzielonych pracowników przypadku i mają dostęp do opieki społecznej. Zaufanie wydaje się być wspólnym czynnikiem, lub jego brak, ponieważ dzieci zastępcze wydają się preferować anonimowe sposoby zadawania pytań i zbierania informacji.

Stowarzyszenie dzieci zastępczych, fosturborn.is, wydaje się być uśpione. Celem stowarzyszenia było działanie jako rzecznik dzieci w opiece zastępczej i poprzednich dzieci zastępczych.

Niektóre gminy zapewniają dodatkowe usługi wsparcia dla dzieci zastępczych, takie jak specjalne wsparcie w celu zwiększenia ich zaangażowania społecznego i uczestnictwa. Może to być na przykład w formie pracownika rówieśniczego, czyli innej młodej osoby, która spotyka się z dzieckiem zastępczym przez x godzin w tygodniu i prowadzi z nim działania społeczne. Może to być również zapewnienie dziecku płatnego stażu na terenie gminy itp. Wydaje się, że jest to całkowicie zależne od decyzji każdej gminy.

Przykłady wykorzystania narzędzi cyfrowych w celu wsparcia usług w pieczy zastępczej

1. Zdrowy rozsądek zapewnia program nauczania obywatelstwa cyfrowego²
 - Przedszkole do 12 klasy
 - Równowaga medialna i dobre samopoczucie
 - Prywatność i bezpieczeństwo
 - Ślad cyfrowy i tożsamość
 - Relacje i komunikacja
 - Cyberprzemoc, dramaty cyfrowe i mowa nienawiści
 - Wiadomości i umiejętność korzystania z mediów
2. Kara Connect: Silnik, który buduje bezpieczne punkty dostępu między pracownikiem socjalnym a rodzinami zastępczymi³

Dostosowany do potrzeb rynek dla wszystkich jednostek wsparcia lub domów dostępu do różnych form wsparcia zawodowego i mentorskiego.

W Islandii punkt dostępu do psychologów studenckich dla wszystkich uczniów szkół średnich (36 szkół średnich)

W Danii ekosystem zapewniający dostęp do specjalistów biznesowych dla kobiet.

W Irlandii ekosystem oferujący pracownikom 200 firm dostęp do specjalistów w zakresie zdrowia, opieki społecznej i wsparcia.

W Islandii, punkt dostępu do logopedii dla szkół na odległość
3. Skema, to jednostka w ramach Reykjavik University setting, która mierzy i uczy się jak najlepiej uczyć dzieci programowania za pomocą gier.

Skema uczy dzieci kodowania za pomocą unikalnej metodologii i skupia się na dostosowaniu edukacji do postępu technologicznego. Promuje edukację technologiczną w szkołach podstawowych i średnich.

Skema jest systemem "franczyzowym", który może być łatwo wdrożony w innych miejscach.⁴
4. Ruch CoderDojo wierzy, że zrozumienie języków programowania jest coraz ważniejsze we współczesnym świecie, że zarówno lepiej, jak i łatwiej jest nauczyć się tych umiejętności wcześniej, i że nikt nie powinien być pozbawiony tej możliwości.

CoderDojo to globalna sieć bezpłatnych, prowadzonych przez wolontariuszy, społecznościowych klubów programowania dla młodych ludzi. Każdy w wieku od siedmiu do siedemnastu lat może odwiedzić Dojo, gdzie może nauczyć się kodować,

² commonsense.org

³ karaconnect.com

⁴ ru.is/skema

FOSTER – Jak sobie radzić w życiu codziennym, mądrze wykorzystując cyfrowe technologie? Zestaw narzędzi edukacyjnych dla wychowanków domów dziecka i ich wychowawców

zbudować stronę internetową, stworzyć aplikację lub grę i poznać technologię w nieformalnym, kreatywnym i społecznym środowisku.

Działa jako franczyzowa sieć wolontariuszy i oferuje systemy pomagające w zakładaniu jednostki w miastach i wsiach.

5. Saft - Stands for community, family, and technology:

Strona internetowa zawierająca porady dla rodziców i wskazówki dotyczące bezpiecznego korzystania z Internetu przez dzieci. Możliwość wdrożenia od razu.

Bezpieczeństwo w sieci: Ważne jest, aby pomóc dzieciom, gdy chodzi o stopę internetową.

Należy znaleźć równowagę pomiędzy niezliczoną ilością narzędzi komunikacyjnych a nieograniczoną dostępnością. Dobra komunikacja jest tak samo ważna w sieci jak wszędzie indziej.

6. Barnaheill - Safe the Children Część międzynarodowej organizacji - Save the Children. Centralny punkt dostępu dla profesjonalistów, którzy wspierają dzieci potrzebujące wsparcia.

Udostępnienie materiałów edukacyjnych, takich jak filmy na różne tematy np.

- przyjaźń,
- zastraszanie,
- przemoc seksualna i
- media społecznościowe.

Oferować bezpłatne, poufne porady dla dzieci za pośrednictwem telefonów zaufania.

7. Heimili og Skóli (Dom i szkoły, działalność lobbystyczna)

Stowarzyszenie zapewnia doradztwo i wsparcie dla rodziców i organizacji rodzicielskich w całym kraju. Publikuje szeroki zakres materiałów edukacyjnych wspierających rodziców.

Domy i szkoły prowadzą również projekt SAFT dotyczący bezpieczeństwa cybernetycznego, a SAFT reprezentuje społeczność, rodzinę i technologię i jest sygnałem ostrzegawczym dla bezpiecznego i pozytywnego korzystania z komputera i nowych mediów przez dzieci i nastolatków w Islandii.

8. Bergið - Headspace. Bergið jest centrum wsparcia dla całej wyspy, które zapewnia ofertę wszelkich usług, które nurtują młodych ludzi do 25 roku życia. Ich celem jest wspieranie, edukacja i konsultacje.

60% młodzieży, która otrzymuje pomoc z Bergið, robi to za pośrednictwem cyfrowego punktu dostępu, otrzymują kwestionariusze, a następnie są oceniani i kierowani do

odpowiedniego rodzaju usługodawcy, szpitala, jednostki ochrony dzieci, policji itp. Są one opłacane z funduszy wszystkich gmin i legislatury państwowej.

Ocena mocnych i słabych stron systemu.

System w Islandii

Zalety	Obszary wymagające pracy
<ul style="list-style-type: none"> • “Prawdziwą miarą każdego społeczeństwa jest sposób, w jako traktuje ono swoich najbardziej bezbronnych członków”- Mahatma Ghandi • Rodzice mogą się zwrócić o pomoc do centrum pomocy społecznej • Dobry system opieki społecznej jest dostępny dla wszystkich • Dzieci umieszczone w środowisku rodzinnym • Społeczeństwo czuje się odpowiedzialnie • Nowe prawa i przepisy oraz nowe ministerstwo z myślą o dzieciach 	<ul style="list-style-type: none"> • Dzieci przybrane są wykluczone z relacji z krewnymi • Dzieciom brakuje reprezentacji i głosu • Pracownicy CPS • Naruszenie HR określone jako czyn do zapewnienia ciszy i spokoju • Dzieci mogą się spotkać z rodzicami na 2 godziny 2 x w roku • Przeznaczony dla rodziców zastępczych • Brak komunikacji między gminami, a szkołą- stabilność